

dit: si igitur Christus ut minor & inferior a dextris sedet, non ergo illa
 sessio debet referri ad majestatem divinam &c. Atqui 1. omnium con- Resp. 1.
 fessione, *dextra*, primo roboris, virtutisque symbolum est, atque
 in sacris scripturis dextræ Dei opera divinæ potentia tribuuntur.
 Itaque Dei dextra necessario divina potentia est. 2. non tamen,
 beatitudinem dextræ etiam esse, negamus. Quis enim negat
 Christum in dextra Dei sedentem, frui divina beatitudine? Quæ
 enim divinæ potentia, & gloriæ, & majestatis particeps est facta
 humanitas, utique etiam divinæ beatitudinis. 3. Fuerit apud anti- 3.
 quos minus honorificum sedere a dextris, at in scriptura clarum est
 passim dextram honoratiorem esse, clare hoc afferente ipsomet
 Cornelio, supra §. 13. 4. Non Antonium Nebrissensem solum al- 4.
 legavit Cornelius in eam sententiam, sed & Baronium, & Goro-
 pium Becanum, & Riberam, & tamen subjicit: *Verum hoc dubium*
est, imo antiquitatis periti negant, & refellit Adr. Turnebus l. 4. advers.
 24. Quod 5. de sigillis plumbeis Pontificum & antiquis picturis affert,
 ipse operose Bellarminus tractat lib. 1. R. Pontif. c. 27. ait: *in ima-*
ginibus non paucioribus Paulum cerni ad sinistram. Addit etiam, *id*
fortasse consulto a veteribus factum, ut eo modo significarent, hos Aposto-
los vel pares esse inter se, vel certe ignorari, uter alteri præstet. At postea
 iterum Antonium Nebrissensem allegat, cuius confirmat senten-
 tiam, verum ita, ut motus testimonii Ambrosii, & Hieronymi,
 afferentium, *sedere ad dextram, esse majoris honoris signum, subjiciat-*
absolute dextra honoratior est. Cum multa disputasset, tandem con-
 cludit: *si hæc aliquibus non probantur, admitti potest honoris gratia*
Paulum a dextris Petri in signis & imaginibus collocari: cuius honoris
causæ tres potissimum &c. Ita ergo, non obstante autoritate An-
 tonii Nebrissensis, nec prolixa illa disputatione, quam ipse insti-
 tuit Bellarminus, admitti potest, dextram esse honoratiorem.
 6. Quo fine disputavit Bellarminus esse ad dextram, minus esse
 honorificum, qui tamen in illa explicatione acquiescit, quæ Chri-
 stum, ut Deum, & Patri *equalem*, sedere a dextris Patris, docet?
 Cum Cornelius eam disputationem tam prompte rejiciat, repel-
 latque, qui dicit, Christum sedere ad dextram Patris, quia ut ho-
 mo *proximam* post Deum gloriam est adeptus. Num vero 7. in
 id absurditatis veniemus, ut concipiamus tandem, Christum a